

Josef Pokorný nar. 19.2.1884 ze Sobíňova čp. 68 v 1. světové Válce.

V archivu Janáčkova muzea je na 200 válečných pohlednic, z let 1914-18 od bývalého četníka Kropáčka ze Studence, další od sobiňovských občanů lístky polní pošty, dopisy, fotografie Aloise a Karly Janáčkových, paní Marie Staré-Ječmínkové a od švadleny Květuše Pokorné, která věnovala alespoň část z 80 feldpostkartek, které posílal její otec matce za 1. světové války.

Při čtení korespondence Josefa Pokorného vystupují před námi občané Sobíňova muži, kteří museli na příkaz vládců opustit své rodiny a odejít do boje za velkou rakouskou říši "Jejího Veličenstva".

V žádném lístku, dopisu nenajdeme ani trochu nadšení vy-
lévat krev za dědouška Františka ^{Josefa} a jeho rodinu .
Všichni pisatelé svorně, psukd mohli psát, se netají svým odporem proti válce, vraždění, ničení vesnic, měst. Naopak v obsahu najdeme touhu po domově, rodině, poctivé práci, od které byli násilně odtrženi, aby kdesi daleko od rod-
ného kraje zahynuli, nebo se vrátili domů zmrzačení na těle a duši. Stovky, tisíce dobrých českých a slovenských mužů spí svůj věčný sen v cizině, daleko od svých drahých, které milovali a museli od nich odejít.
Josefa Pokorného korespondence nám přiblíží tento jeden úsek dějin našeho národa.

Josef Pokorný se oženil r. 1910 s Ludmilou Starou ze So-
bíňova čp, 24, založil si rodinu a postavil domek čp.68 na
částečný dluh. Zahrádka a včelařina se stala ^{po rodině} jeho největší
láskou. ~~po rodině~~

Roku 1914 však vypukla válka proti Srbsku, z které se stala
válka světová.

Těžko, přetěžko se loučil r. 1915 se svou ženou Ludmilou,
dcerkou Maruškou a synáčkem Jozífkem, když dostal povolávací
rozkaz a musel narukovat.

Přestože jeho citlivá povaha, plná lásky k přírodě, stromům,
včelám, ke svým dětem, manželce jistě silně trpěla ve válečné
vřavě, dokázal překlenout ta trpká léta a dožil se šťastně kon-
ce války. Vrátil se ke své rodině, k pilným včeličkám, zahrád-
ce a pro všechno toto žil, až do r. 1935, kdy při dobývání

pařezů v sopoském lese, se mu smekla kladka, padnul na záda a kladka mu udělila na břicho a protrhla střevo. Byl sice operován, ale pozdě, přidružil se zápal podbřišnice a jehož následkem zemřel Josef Pokorný, teprve ve věku 51 let.
